



ה"ת 16618/05/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבד אלחלים

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 16618-05-22 מדינת ישראל נ' עבד אל חלים
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מיסא זועבי
המבקשת מדינת ישראל
נגד מוחמד עבד אלחלים
המשיב

החלטה

לפניי בקשה שלישית להארכת תוקף החזקת תפוסים, מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "**פסד"פ**") וסעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") וסעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ, וזאת למשך 180 ימים נוספים.

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת כנגד המשיב, במסגרת תיק פל"א 451433/2021 בחיפושם אשר נערכו בבית המשיב ובחצרו בתאריך 16.11.21, ו/או הוצאו לגביהם צווי עיקול ו/או הקפאה וכל סעד אחר לטובת המבקשת.
2. ביום 16.11.21, החלה חקירה גלויה כנגד מוחמד זערור המכונה "פרטיק" ושותפיו הפליליים העיקריים, אשר על פי החשד, קשרו קשר לביצוע עבירות על חוק המע"מ, פקודת מס הכנסה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.
3. תשעה מהחשודים נעצרו, מעצרם הוארך מעת לעת עד ליום 10.12.21 עת שוחרר החשוד המרכזי האחרון.
4. בתאריך 2.06.22, הוריתי על הארכת תוקף החזקת הצדדים, וזאת על יסוד הסכמת הצדדים, למעט רכב תפוס מ.ר. 59724201, אשר סוכמו התנאים להשבתו.
5. עסקינן ברשימת התפוסים המפורטת בנספח א לבקשה, ומכילה 8 פריטי תפוס הכוללים: רכב מרצדס מ.ר. 5844237 (רישום איסור דיספוזיציה - על הרכב הוטל איסור דיספוזיציה בלבד) (להלן: "**המרצדס**"); רכב ב.מ.ו. מ.ר. 59724201 (רישום איסור דיספוזיציה) (להלן: "**רכב הב.מ.ו.**"), תצהיר שנתפס אצל המשיב - העיד על עיסוקו; טלפון מסוג סמסונג; 14,600 ₪ שנתפסו בבית המשיב; מסמך בתוך מעטפה; טלפון נייד מסוג אייפון.



טיעוני הצדדים בתמצית

6. המבקשת טענה כי על פי החשד, אשר התחזק מאד מאז המעבר לחקירה גלויה, החשודים פעלו בקשר פלילי לפתיחת חברות קש, הפצת חשבונות פיקטיביות באמצעות החברות כאמור, כאשר המשיב היה במועדים הרלוונטיים עובד של אחת החברות ומעורב בביצוע העבירות ומתן הלוואות בריבית. חלק מהעבירות ובפרט עבירות של הלבנת הון בוצעו באמצעות ניכיון שיקים אצל נותני שירותים פיננסיים (להלן: "נש"פים").

7. המבקשת הבהירה כי, מדובר בפרשיה מסועפת, רחבת היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחשודים, הנחקרת כמקשה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען. מכאן, קיים צורך בהארכת תוקף החזקת התפוסים, לצורך הבטחת אפשרות מימוש חילוטו של הרכוש התפוס. המבקשת ביקשה עוד להוציא צו מכירה לרכבים התפוסים.

8. ב"כ המשיב התנגדה לבקשה. נטען על ידה כי ממועד תחילת החקירה הגלויה, לא נעשה דבר דה פקטו על ידי המבקשת, זולת הארכה סתמית ורוטינית של החזקת התפוסים לתקופות ארוכות, ואלה תפוסים בשרירותיות, ללא הבחנה משך שנה מתוקף מנגנון הסכמי שחל בין הצדדים.

9. מלאכת האיזון הנדרשת מבית המשפט בדונו בבקשה להארכת התקופה להחזקת התפוסים נקבעה בפסיקה של בית המשפט העליון לאורך שנים. בין היתר, נקבע כי לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו, ולא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה ואם המשך החזקת החפץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש. כן מובן שהארכת התקופה המתאפשרת מכוח סעיף 35 לפסד"פ אינה יכולה להיות לצמיתות, אלא לפרק זמן מסוים, והכל לתכלית ראויה ומטעמים ראויים.

10. לטענת המשיב, לא זו בלבד שנכון למועד זה ניתן על נקלה לשחרר את כלל התפוסים המוחזקים זמן ממושך ובהיקף לא מידתי ומאוזן אלא שהמשך החזקת התפוסים כבר אינה משרתת את תכלית התפיסה. לא בכדי ששנה ממועד תחילת החקירה הגלויה לא הוגש כתב אישום כנגד המשיב, ולא נראית גם כוונה באופק לעשות כן. החשד כנגד המשיב לא התחזק, סביר להניח שהוא נחלש ולא מן הנמנע שבחלוף שנה היקף החשדות כנגדו הצטמצם גם מבחינת המבקשת, כך גם בנוגע להיקף העבירות. משכך, ניכר כי שווי התפוסים עולה על היקף העבירה. זאת ועוד, מרבית הרכוש התפוס אינו קשור לעבירות בהן נחשד אלא כספים ונכסים "כשרים". החזקת התפוסים למשך זמן ממושך ומיותר, גורמת נזקים אדירים ומרחיקי לכת למשיב, לרבות יכולת הניידות והכלכלה הבסיסית, וחושפת אותו להפרת הסכמים אל מול חברות הרכב להן שייכים הרכבים שנתפסו, שאינם בהלימה לחומרת העבירות המיוחסות לו, ומעורבותו המינורית כעובד זוטרי, אף לשיטת המבקשת. מדובר בתפיסה בשווי, ולפיכך אין לתפוס רכוש העולה על היקף העבירה, ובעניינו שווי התפוסים עולה עשרות מונים על סכומי העבירה, בגינה נחקר.

ההליכים בפניי

11. במעמד הדיון בפניי, חזר ב"כ המבקשת על טיעוניו והוסיף כי, היחידה החוקרת אינה נחה על שמריה, ונמצאת לקראת סוף חקירות ההטחה בפרשיה, כאשר רק בשנה האחרונה בוצעו 138 חקירות פרונטליות, מה שמעיד על קצב משביע רצון של התקדמות החקירה, וכך גם נקבע לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי במסגרת ערר



שהוגש בפרשה זו. כל החשדות התחזקו, המשיב נחקר לאחרונה ביום 7.11.22 חקירה ארוכה, קשר עצמו לעבירות המיוחסות לו וחקירתו חיזקה את החשדות כנגדו. המשיב היה מעורב באופן פעיל בביצוע העבירות, וגם אם אינו החשוד העיקרי, הוא בבחינת מבצע בצוותא. היקף העבירות המיוחס הינו 40 מיליון ₪, כאשר שווי התפוסים, מגיע כדי מאות אלפים, הינו זניח ונופל באופן משמעותי מהיקף העבירה. משכך, ביקש להיעתר לבקשה במלואה.

12. ב"כ המשיב גם היא חזרה על טיעוניה והוסיפה כי המשיב צעיר, עבד כשכיר במשך חמישה חודשים בחברה, לא היה בעל זכות חתימה, ולא קבע שום דבר. ככל ומייחסים לו עבירות נוספות הקשורות לנש"פ, לאור כך שהחזיק חברה של בשר, אותה מכר, הרי שלאחר מכירת החברה, אין למשיב כל קשר למה שנעשה שם. המשיב פעל בהתאם להנחיות שקיבל, ולכן לא ביצע כל עבירה, וגם אם ביצע עבירות הרי שהיקפן לא מגיע כדי 40 מיליון ₪ כפי שטוענת המבקשת. מצבו הכלכלי של המשיב בכי רע, למשיב שני רכבים מסוג מרצדס וב.מ.וו, אשר לרכב המרצדס, אושרה מכירתו, במסגרת הליך הוצאה לפועל. לפיכך, ביקש המשיב למכור את הרכב על מנת לכסות סכום ההלוואה שנטל בגינו. נטען עוד שגם אם תסתיים החקירה בקרוב, הרי יעבור זמן רב, עד שתתקבל החלטה בפרקליטות, על כן יש לערוך אבחנה בין המעורבים בפרשיה בהתאם לחלקם ולהורות על שחרור התפוסים למשיב.

13. במענה לטענות המשיב, נטען על ידי ב"כ המבקשת כי באשר למצבו הכלכלי, לא הוגש על ידי המשיב תצהיר כלשהו לתמיכה בטענותיו. אשר לטענות לענין מכירת הרכב בהליך הוצאה לפועל (תיק 510490-10-22), נטען כי הכונס לא יצר קשר עם המבקשת ולכן לא ניתן להתייחס להליך זה ולגובה העירבון המובטח ביחס לרכב. ככל ויתברר כי גובה החוב המובטח בשעבוד ספציפי עולה על שווי הרכב, המבקשת תשחרר את הרכב. עוד נטען כי הליך המכירה, טעון אישור מוקדם של רשם הוצאה לפועל, ולא יתכן שהכונס יפעל למכירת הרכב על פי צו של רשם, בניגוד לצו עיקול של בית משפט שלום.

דין והכרעה

חשד סביר

14. קראתי את הדו"חות הסודיים ועיינתי במקביל בכל חומרי החקירה אליהם הופנית, זאת תוך ששמתי לנגד עיני את טענות ב"כ המשיב. אחר כל אלה, באתי לכדי מסקנה כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר בעוצמה גבוהה הקושר את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו, תוך שניכר חלקו הפעיל של המשיב בביצוע העבירות, בתקופה בה עבד בחברה, שאינה חמישה חודשים כפי שנטען על ידי המשיב אלא עשרה חודשים לפחות, אף לפי גרסתו. מהחומר עולה פעילות ממשית ואינטנסיבית של המשיב בצוותא יחד עם החשודים שעבד אצלם כשכיר וניתן ללמוד בבירור כי המשיב היה שותף פעיל וסייע לחשודים, בהוצאת חשבוניות פיקטיביות וכן סייע בהעברת והסתרת כספים בהיקפים של עשרות מיליוני שקלים.

פוטנציאל החילוט ומידתיות החילוט

15. לאחר בחינת קיומו של חשד סביר להוכחת העבירות, יש לבחון אם קיים "פוטנציאל חילוט", שמשמעותו,



שהחשד מקים סיכוי סביר לכך שכלל יוגש כתב אישום, בתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכוש. (ראו בשינויים המחויבים לנוכח השלב בו נמצא ההליך בענייננו: ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.08.2013); בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון**, פסקה 25 [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: "**ענין סיטבון**"); ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.04.2018)).

16. בכלל זה יש לבחון את היקף החילוט הנהוג בנסיבות דומות. עוד יש לבחון את מידתיות החילוט המבוקש ואם ניתן להשיג את תכלית הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרכוש.

17. בענין פוטנציאל החילוט, טענה המבקשת כי, שווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיוחס למשיב וכי הבקשה מידתית. ואכן, לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, ושמעתי טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי, ישנו פוטנציאל חילוט לגבי התפוסים וכי הבקשה מידתית.

18. סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, קובע בין היתר כדלקמן:

"21. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -
(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאפשר את ביצועה או שיועד לכך;
(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.
(ב) לענין סעיף זה, "רכושו של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו."

19. בפסיקת בית משפט העליון הובהר כי, לשון סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון ברורה, ועל פיה ניתן לחלט רכוש בשווי הרכוש בו נעברה העבירה, ללא תלות בשאלה האם מלוא שווי הרכוש האמור הגיע לכיסו של הנאשם או שמא בחלקו הגיע לכיסו של אחר (ע"פ 6145/15 **פישר נ' מדינת ישראל**, פסקה 27 [פורסם בנבו] (25.10.2015)). יתרה מזו, חילוט מלוא סכום העבירה הוא ברירת המחדל לפי סעיף 21(א) לחוק, וחריגה מכך מחייבת נימוקים מיוחדים שיפרט בית המשפט (ע"פ 1872/16 **דז'לדטי נ' מדינת ישראל**, פסקה 60 [פורסם בנבו] (18.5.2017) (להלן: "**ענין דז'לדטי**")).

20. נקבע עוד כי, הקביעות לעיל משליכות במישרין גם על מתן סעד זמני, לרבות הסעד המבוקש כעת על ידי המבקשת, שכן זה נועד לשמר את מצבת הנכסים ולמנוע הברחתם, באופן שאם יוגש כתב אישום, יורשע הנאשם בסופו של הליך וינתן צו חילוט, ניתן יהא לבצע הצו (ראו ענין סיטבון, פסקה 36; ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.8.2013)).

21. כאמור לטענת המבקשת, היקף העבירות המיוחס למשיב, עומד על 40 מיליון ₪ בחישוב זהיר. גם אם בסופו של יום, יתברר כי ההיקף נופל מהערכת השווי שלהלן, מעיון בחומר, ניתן לקבוע, בזהירות הראויה לנוכח השלב בו מצוי ההליך כעת, כי שווי הרכוש שנתפס הינו שולי בהשוואה להיקף העבירות המיוחסות למשיב.

22. אשר לקצב התקדמות החקירה, כפי שקבעתי בהחלטות קודמות, באותה פרשה, גם היום, אני קובעת כי קצב



התקדמות החקירה משביע רצון. כאמור עסקינן בפרשה מורכבת, מרובת עבירות, מרובת מעורבים וחשודים, בוצעו מאות רבות של פעולות חקירה לרבות מאות חקירות פרונטליות, והתרשמתי כפי שנמסר על ידי ב"כ המבקשת כי אכן היחידה החוקרת בישורת האחרונה לסיום פעולות החקירה בתיק. עוד אפנה לשתי החלטות של בית המשפט המחוזי, מהעת האחרונה שגם הם נדרשו לקצב התקדמות החקירה בפרשה זו, וכך נקבע על ידם.

23. בע"ח 15577-09-22 **חי רל השקעות ומימון בע"מ ואח' נ' יחידת תביעות להב 433 ואח'** (12.10.2022) נקבע על ידי כב' השופט צפירי, עוד בטרם התקיימות חקירות ההטחה, כאשר כיום אנו בשלב שלאחר חקירת ההטחה של המשיב:

"... כך גם ביחס להתקדמות קצב החקירה, אמנם חלפה תקופה ארוכה, אולם בוצעו מספר רב של פעולות ואף כי העוררים לא זומנו לחקרה, הרי מתברר ממה שנשמע היום בדיון שניתן כבר לראות באופק הקרוב את סיום החקירה וחקירות ההטחה המסמנות את סופה".

24. דברים דומים, נקבעו גם על ידי כב' השופט טאהא בהחלטתו בע"ח (נצ') 45816-11-22 **עלי אבו נסרה נ' משטרת ישראל -להב 433** (28.11.2022), היפים לענייננו:

"אכן, החקירה מתנהלת בגלוי מזה כשנה וצו החזקת התפוסים הוארך מספר פעמים. ברם, משך החקירה הוא רק פקטור אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון את הוא בא להכריע בבקשה להארכת תוקף הצו. בין היתר, על בית המשפט להתחשב במורכבות החקירה, בהתקדמותה, בפעולות החקירה שבוצעו, באופן ניהול החקירה והאם החקירה מתנהלת ביעילות ובקצב ראוי, בפעולות החקירה שנוותר לבצע, בשלב שבו מצויה החקירה, בשווי הרכוש שנתפס לעומת היקף העבירות המיוחסות לעוררים ובעוצמת החשדות העולים מחומרי החקירה. שיקולים אלה מטילים את הכף לטובת קבלת הבקשה להארכת תוקף הצו להחזקת התפוסים. כפי שצינתי קודם, מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, כאשר במשך פרק הזמן שחלף מאז הפכה לגלויה בוצעו עשרות ואף מאות פעולות חקירה מורכבות ולא פשוטות. חומר החקירה מצביע על מעורבותם הלכאורית של העוררים בעבירות המיוחסות להם ועוצמת החשד נגדם היא גבוהה ואף גבוהה מאוד. שווי העבירות הקשורות לפעילות העבריינית המיוחסת לעוררים מסתכם בעשרות רבות של מיליוני שקלים, סכום העולה באופן ניכר על שווי התפוסים. החקירה נמצאת בשלב מתקדם מאוד ויש להניח כי בשבועות הקרובים היא תושלם ותוצרי החקירה יועברו לעיון הפרקליטות על מנת שזו תבחן אותו ותקבל החלטה אם יש מקום להגשת כתבי אישום נגד העוררים או נגד מי מהמעורבים האחרים בפרשה. שיקולים אלה מלמדים כי לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא את הורה על הארכת תוקף הצו ועל כן, דין הערר להידחות". [הדגשה לא במקור]

25. בענייננו ובדומה למה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד, באיזונים שראוי להפעיל במקרה דנן, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על איכות חומרי החקירה שהוצגו לעיוני (חשד סביר בעוצמה גבוהה); בהינתן קצב התקדמות החקירה שהינו משביע רצון תוך שנתתי דעתי למועד הפיכת החקירה לגלויה (יום הפרוץ, 16.11.21) ולפעולות החקירה שנתרו לביצוע; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, ראוי לאפשר למבקשת להחזיק תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיב. (לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראוי: ענין דז'לדטי; ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו])



(13.08.2018). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו ע"פ 7701/17 **אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.2017)). כאשר שווי התפוסים, במקרה דנן, נופל משמעותית מהיקף העבירות המיוחס למשיב. אשר לתקופת התפיסה המתבקשת, עיון ברשימת פעולות החקירה שנותרו לביצוע (מב/ 3 (א) ו- מב/ 3 (ב)) מצדיק את הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים כמבוקש.

26. אעיר לסיום, כי בצדק נטען על ידי ב"כ המבקשת, כי הטענות בדבר מצבו הכלכלי הקשה של המשיב, נטענו בעלמא, לא צורף כל תצהיר תומך (לא מצאתי בתיק תצהיר קודם של המשיב), וגם לא הוצגו ראיות כלשהן התומכות בטענות כי, יש להורות על שחרור נכסים או השבת תפוסים, כדמי מחיה או מכל נימוק אחר.

הבקשה למימוש נכסים - מכירת הרכבים

27. משהגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום להאריך תוקף החזקת התפוסים וכי אין מקום להשיבם, אדון בבקשה למכירת הרכבים שהוגשה מטעם המבקשת. בעניינו מדובר בשני כלי רכב התפוסים (רישום איסור דיספוזיציה) מזה כשנה בידי המבקשת, אשר ככל שחולף הזמן ערכם יורד.

28. סעיפים 34 ו-38 לפסד"פ מסמיכים את בית המשפט ליתן צו לניהול רכוש תפוס כאשר מדובר ברכוש המוחזק בתיק וקיים חשש כי רכוש זה יתקלקל או ערכו יימחק.

29. בקשת המבקשת למכירת כלי הרכב של המשיב והפקדת התמורה שתתקבל בקרן החילוט, מתיישבת עם הפסיקה הקובעת כי ככל שהיקף העבירות גבוה יותר, כך יש לתת משקל רב יותר לצורך לשמר את שווי הרכוש ובכלל זה, כלי הרכב, כדי שלא לפגוע בתכלית החילוט. הדרך לשמר את ערכם של כלי הרכב, אשר ככל שחולף הזמן ערכם יורד, היא במכירתם, תוך הפקדת התמורה בקרן החילוט (ראו בשינויים המחויבים, לנוכח השלב בו נמצא ההליך שבפניי, בש"פ 10015/07 **אביטל נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 [פורסם בנבו] (23.12.2007); בש"פ 5630/13 **כוכב נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [פורסם בנבו] (25.8.2013); ע"פ 7701/17 **סנדלר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.2017)).

30. חובת השמירה על ערכו של הנכס התפוס קשורה לזכות הקניין של הבעלים של החפץ וברור כי על המדינה לעשות ככל יכולתה לשמור על ערכם של התפוסים, הן לצורך חילוט בערך ריאלי בסיום ההליך או לחילופין השבת התמורה הריאלית לבעלים, ככל ויוחלט על אי הגשת כתב אישום או במידה והנאשם יזוכה (ראו רע"פ 7600/08 **אברם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.8.2008)). יחד עם זאת, נקבע לא אחת, כי הפגיעה ברכושו של אדם על ידי נטילתו ממנו, על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד, היא פגיעה ברכושו ובקניינו ולפיכך יש לנקוט אותה רק כאמצעי אחרון ובהיעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית, הן על פי עקרון המידתיות והן בהשראת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

31. לגבי רכב המרצדס, על רכב זה הוטל איסור דיספוזיציה בלבד, וכעולה מההחלטה מיום 19.10.22 (תיק הוצל"פ 510490-10-22, מש/1), אושר מימוש משכון שהוגש על ידי הזוכה חב' אגוד ליסינג בע"מ ומינוי כונס נכסים למכירת הרכב, ואילו לגבי רכב ה.מ.ו., בהתאם להסכם בין הצדדים, אשר קיבל תוקף של החלטה מיום 2.06.22, סוכם לשחרר את הרכב בכפוף למילוי תנאים. לנוכח טיב החשדות, עוצמתן וקיומה של עילת תפיסה ואפשרות ממשית לחילוט עתידי, אין בידי להורות על שחרור הרכבים. כמו כן, איני מקבלת את הצעתו של המשיב לבצע מכירה עצמאית של רכב המרצדס, בניגוד למקובל בפסיקה, שכן דרך המלך לפיה נכסים תפוסים



נמכרים על ידי יחידת החילוט (ראו ע"ח (מחוזי-מרכז) 16453-09-17 יגמור סאמר נ' מדינת ישראל(28.11.17)).

32. לנוכח העובדה כי רכב המרצדס, נשוא הבקשה משועבד לחב' אגוד ליסינג בע"מ אשר קיבלה החלטה המאשרת מימוש הרכב, כאשר החלטה זו לא היתה ידועה למבקשת עובר להגשת הבקשה מטעמה ועובר לדיון שהתקיים בפניי, ולנוכח העובדה כי הצדדים לא טענו אם קיימו בסופו של יום את ההסכם שקיבל תוקף של החלטה מיום 2.6.22 והאם רכב הב.מ.ו. הושב לידי המשיב, בכפוף לתנאים שנקבעו (שכן בבקשה צוין אחרת, ראו נספח א' לבקשה), תודיע המבקשת אם היא עומדת על בקשתה למימוש הנכסים, וככל שכן, תצרף לבקשה את חב' אגוד ליסינג בע"מ לה משועבד הרכב מסוג מרצדס כמשיבה.

33. ואולם אעיר, כי ראוי שהמבקשת תשקול עמדתה במקרה דנן, שעה שנחזה כי חקירת התיק וגיבוש ההחלטה בדבר הגשת כתב אישום עתידיים להסתיים בעתיד הקרוב, והמתנה קצרה לא תפגע יתר על המידה באינטרס החילוט, ומשכך נקודת האיזון נוטה לעבר העדפת שמירת הרכבים, או שחרורם בתנאים לידי המשיב, חלף מכירתם.

34. ככל ותוגש בקשה, אקיים דיון במעמד הצדדים ובמעמד חב' אגוד ליסינג בע"מ, אלא אם יודיעו הצדדים כי הגיעו למתווה מוסכם אחר בנוגע לרכבים.

סוף דבר

35. אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים, למשך 180 ימים, שמניינם מתאריך 11.11.22.

36. אשר לבקשה למכירת הרכבים, ככל ותוגש בקשה מתאימה, יתקיים דיון במעמד הצדדים, כמפורט בסעיף 31 לעיל.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

חומרי חקירה יוחזרו למבקשת באמצעות המזכירות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ג, 22 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.